

[Skov Thulesen.]

sker en ændring med hensyn til muligheden for at fremme kirkebyggeriet særligt i de hurtigt voksende nye bysamfund, og man peger på, at det bør være menighedsrådene, der må have pligt og ret til at tage fat med kirkebyggeri uden at være afhængige af statslån eller af støtte fra kirkefonden.

Kirkeminister *Bodil Kochs* svar (12. juni 1964):

Foranlediget af det ærede medlem hr. Skov Thulesens spørgsmål skal jeg oplyse, at jeg i nogen tid har overvejet og forberedt nedsættelse af et udvalg til drøftelse af problemerne i forbindelse med opførelsen af nye kirkebygninger, herunder om det er en opgave, som bør overlades til menighedsrådene i stedet for som nu til private kirkekomiteer, og om der bør foretages visse ændringer i de gældende bestemmelser om finansiering af kirkebyggerier. Et kommissorium til et sådant udvalg er udarbejdet, og det er kun et spørgsmål om kort tid, før udvalget er nedsat.

Af *Skov Thulesen* til landbrugsministeren (10. juni 1964):

„Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig efter offentliggørelsen af Det økonomiske Råds redegørelse for landbrugets strukturproblemer?“

De synspunkter, som kommer til udtryk i den interessante redegørelse for landbrugets strukturproblemer, falder ikke sammen med den politik, der hidtil har været ført fra regeringens side. Det vil derfor være af interesse at høre, hvilke overvejelser landbrugsministeren har gjort sig efter at have læst redegørelsen.

Landbrugsminister *Karl Skyttes* svar (16. juni 1964):

Tilpasning af landbrugets ejendomsstørrelser til den teknisk-økonomiske udvikling — hvilket vist i hovedsagen dækker, hvad man i almindelighed forstår ved landbrugets strukturproblemer — var et af de første spørgsmål, som blev taget op i landbokommissionen ved dennes nedsættelse for godt 4 år siden. Det var også dette spørgsmål, der blev behandlet og stillet forslag om i

kommissionens første betænkning, der kom i februar 1962.

På grundlag af kommissionens betænkning blev der ved lov nr. 219 af 16. juni 1962 gennemført bestemmelser, der gav betydelig videre adgang til nedlægning og sammenlægning af mindre ejendomme, end der før havde været mulighed for, og bag de nye bestemmelser stod en omtrent enig landbokommission og et overvældende flertal i folketinget.

Det blev i loven bestemt, at den skulle optages til revision i folketingssamlingen 1965-66.

Året efter — ved lov nr. 243 af 6. juni 1963 — blev den lov vedtaget, som åbner adgang til fri samdrift af 2 landbrug uanset størrelsen, når blot de er bekvemt beliggende for samlet rationel drift.

De nævnte love har givet betydelige muligheder for tilpasningen af ejendomsstørrelserne i landbruget. Det er, overensstemmende med dansk tradition, ganske overladt til landmanden selv, om han vil gøre brug af bestemmelserne ved tilrettelæggelsen af den landbrugsmæssige drift, som han finder rationel. Udnyttede bestemmelserne, hvad de efter det foreliggende endnu ikke i noget betydeligt omfang er blevet, vil de kunne medføre en begrænsning til henimod halvdelen af det samlede antal bedriftsenheder her i landet.

Som nævnt skal lovgivningen om nedlægning og sammenlægning af landbrugsejendomme optages til revision i folketingssamlingen 1965-66. Det har egentlig været min opfattelse, at når et betydeligt flertal både i folketinget og i landbokommissionen er gået ind for en ordening og over et kortere åremål ønsker at vurdere dens virkninger, så er det ikke rigtigt før tiden at komme med nye forslag, når man ikke kan sige, at forholdene har ændret sig væsentligt i den mellemliggende tid.

Det har imidlertid hele tiden været min agt i god tid forinden lovrevisionen at optage disse særlige strukturspørgsmål til behandling i landbokommissionen, hvilket også er kommet til udtryk på de møder, vi netop har haft i denne og foregående måned.

Den nu foreliggende redegørelse fra Det økonomiske Råd, som jeg finder saglig og velunderbygget, og hvis synspunkter på en